

دکامپیا او شکر

ژوند ۱۸۰ رازونه

ليکوال
دوکتور عائض
القرني

ژباړه او ترتيب

ابو عبد الله انشاخي احمد سراج کاموي

کتاب
دوشنبه
Friday - 13-11-2020

د کامیاب او نیکمرغه ژوند

(۱۸۰) رازونه

لیکوال

دوکتور عائض القرني

ژباړه او ترتيب

ارشاد احمد سراج کاموي

کتاب پېژندنه:

د کامياب او نیکمرغه ژوند (۱۸۰) رازونه	کتاب نوم:
دوکتور عائض القرني	ليکوال:
ارشاد احمد سراج کاموي	ژباړه او ترتيب:
گل محمد (عادل)	کمپوز/ډيزاين:
افغان خپرندويه ټولنه، جلال کوټ	خپرندوی:
۱۱۰۰	چاپ شمېر:
لومړي	چاپ وار:
۱۳۹۸ هـ ش - ۲۰۲۰ ميلادي	چاپ کال:
() افغانی	بیه:

د چاپ حقوق افغان خپرندويه ټولنې سره خوندي دی.

د تر لاسه کیدلو درکونه :

- افغان کتاب پلورنځی، لاندې منزل، اسحاق زی مارکیټ، بزازی څلور لارې، جلال آباد. ۰۷۸۰۸۵۶۱۷۴-۰۷۷۹۰۹۰۷۸۲
- خراسان کتاب او قرطاسیه پلورنځی، لاندې منزل، اسحاق زی مارکیټ، بزازی څلور لارې، جلال آباد.

د ژباړن سريزه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، أَمَّا بَعْدُ:
گرانو لوستونکو!!!

ايا تاسې پوهېږئ، چې کاميابه او نېکمرغه ژوند څه شی دی؟ زه خو وایم چې: کاميابه او نېکمرغه ژوند؛ سوکالي او ارامي ده، کاميابه او نېکمرغه ژوند؛ د زخمي او دردېدلو زړونو پټی ده. کاميابه او نېکمرغه ژوند؛ د ویرجنو موسکا او خندا ده.

نو د دې کاميابه او نېکمرغه ژوند دلاسته راوړلو په باره کې دوکتور عايض القرني په خپل کتاب کې (۱۸۰) رازونه راغونډ کړي دي، دا چې زموږ ولس دردېدلی، کړېدلی دی او تسلي غواړي؛ نو ما وغوښتل، چې ددې رسالې ژباړه ستاسې پرمخ پرانېزم، ساترگې مو پرې یخې شي او خوند واخلي؛ نو زه اوس لاسونه لپه کوم او خپل مهربان رب څخه د دې کتاب په ترتیب کولو، برابرولو، ژباړلو، حواله ورکولو او اصلي پښتو کولو کې د کمي او زیاتي کولو څخه ښښنه غواړم، ځکه چې زه حقیر ډېر کمزوری؛ او الله تعالی ډېر مهربان او رحم کوونکې دی. په اخر کې د خپرندوی ټولنې څخه مننه کوم، چې د چاپ په ډگر کې یې دا ځل یو بل قدم کېښود او د دې کتاب د چاپ کولو مسؤلیت یې پر غاړه واخیست، تر دې چې د ستاسې تر لاسو یې هم در ورساوه، دا چې دوی د اسلام ښکلي، سپېڅلي او مقدس دین ته خدمت کوي، الله تعالی دې ترې دغه خدمت قبول کړي او جنت الفردوس دې نصیب شي.

وَمَا أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

ستاسې ديني ورور

ارشاد احمد سراج کاموي

زما د کتاب لوستونکو ملگرو!!!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

اما بعد!

زه له تاسې ټولو لوستونکو څخه مننه کوم چې خپل ارزښتمن وخت مو زما د کتاب لوستو ته ورکړی، زه ځان ستاسې د دې بشپړې قرضه وړی بولم او ستاسې لپاره په ستر درشل کې لاسونه لپه کوم، الله تعالی دې ستاسې ژوند له اندېښنو نه بچ او خوندي (په ډډه) وساتي، دا چې زما او ستاسې ترمنځ د دې کتاب د لوستلو له برکته اشنایي (مینه) پیدا شوې؛ نو ځکه د زړه نه درته دعاء کوم او په دې شعر خپلې خبرې رانغاړم:

ژباړه: د قدرت چارې خپل مسیر ته پرېږده او خپل مغز پاک کړه، د سترگو په رپ کې الله تعالی حالات بدلوي.

ستاسې خواخوږې ملگری

عائض القرني

۱۴۲۸/۱/۲۵

د کامیابه او خوشحاله ژوند

(۱۸۰) رازونه

که غواړې، چې نیکمرغه او کامیابه ژوند ولرې؛ نو لاندې (۱۸۰) رازونه په پام کې ولره:

۱. ایمان؛ غمونه، اندېښنې او له زړه نه، ناوړه اغېز لرې کوي.
۲. ایمان؛ د لمونځ کوونکو محراب (عبادت خونه) او د عبادت کوونکو لپاره غذا ده.
۳. په تېرو پسي مه گرځه.
۴. تل پر تقدیر راضي؛ او له الله تعالی څخه د روزی پر تقسیم خوښ اوسه.
۵. د الله تعالی ذکر او یاد:
 - زړونو ته ډاډ وربښي.
 - گناهونه مینځي.
 - الله تعالی پرې له انسان څخه خوشحاله پري.
 - له افتونو څخه د خلاصون لامل دی.
۶. که له چا سره څه بېلگړه وکړې؛ نو له هغه څخه د مننې مه کوه او بدل یې یوازې له الله تعالی څخه غواړه.
۷. چې سبا کړې؛ نو د بېلگه انتظار مه کوه! او خپل ژوند د همدغې ورځې په چوکاټ کې عیار او چمتو کړه.
۸. راتلونکي تر راتلو پورې پرېږده، چې کله راشي؛ نو بیا به ورسره گورو.

۹. زړه له حسد، کینې او نفاق نه تل پاک وساته؛ نو خوښ، خوشحاله او نیکمرغه به یې.
۱۰. له خلکو سره یوازې د خیر په چارو کې ونډه اخله او له بې گټې چارو څخه یوازیتوب غوره کړه.
۱۱. کتاب؛ تر ټولو ښه او غوره ملگری دی، په ملتیا یې وویاره، په سفر او حضر کې یې له ځانه سره ولره.
۱۲. له علماوو او ښکېلو سره ناسته ولاړه ساته.
۱۳. د کایناتو د نظم په څېر ته هم خپل کور، دفتر، خوراک او ټولې چارې منظمې کړه.
۱۴. په ځمکه گرځه شنې سیمې او باغونه گوره او د الله تعالی په کایناتو کې فکر کوه.
۱۵. تل سپورت کوه، له سستۍ او لټۍ څخه ځان وساته او اوزگارتیا هم پکار راوله؛ نو تل به چټک او چالاک اوسې.
۱۶. د تاریخ کتابونه لوله، له کیسو او نا اشنا پېښو یې پند اخله.
۱۷. په خپل ژوند کې نوښت رامنځته کوه، ځکه انساني طبیعت نوښت خوښوي.
۱۸. له چایو، قهوې، چېلم او سگریو نشي توکو له کارونې نه ځان ساته.
۱۹. د خپلو کالیو پر پاکوالي سربېره مسواک او خوشبو کاروي، چې د شخصیت ظاهري اړخ مو هم زړه راښکونکې وي.
۲۰. د داسې کتابونو د مطالعې نه ډډه وکړي، چې نهیلی او بې زده توب لور ته راښکل کوي.

۲۱. دا له یاده مه باسي:
- چې الله تعالى بښونکی او؛
- گناهونه پر نېکیو بدلونکی هم دی.
۲۲. پر دین، عقل، روغتیا، پاکلمنی، روزی، بچیو او داسې نورو نعمتونو د الله تعالى شکر اوباسي.
۲۳. له هغه چا څخه پند او عبرت واخله چې:
- ❖ نه عقل لري او نه صحت.
- ❖ نه سترگې لري او نه غوږونه.
- ❖ نه پښې لري او نه لاسونه او؛
- ❖ که دا ټول شيان لري؛ خو په بند کې پراته دي.
۲۴. په سوچ او فکر سره د قرآن شریف تلاوت ډېر کوه، د یادولو کوښښ یې کوه، ځکه چې په دې اندېښنې لمنځه وړل کېدای شي.
۲۵. پر الله تعالى توکل وکړه او خپلې ټولې چارې همغه ته وسپاره او پرېکړه یې خوښ او راضي اوسه.
۲۶. هغه څوک وښه، چې پر تا یې تېرې کړی، له خپلوانو سره اړېکې مه پرېکوه او که څوک درسره اړېکې پرې کوي؛ نو ته یې کلکوه.
۲۷. «لا حول ولا قوه الا بالله» ډېر وایه ځکه دا:
- د سښې د پراخۍ.
 - د حالاتو د سمون.
 - د الله تعالى د خوښۍ لامل دی.

۲۸. که دې استغفار دې وویل: نو د رزق دروازې به تل ستا لپاره پرانیستې وي.

۲۹. پردې؛ خو باور ولره، چې تر هرې تنگسې وروسته راحت او تر هر غم وروسته خوښي شته، ځکه چې حالات پر یوه شان نه پاتې کېږي.

۳۰. پر الله تعالی ښه گمان لره او د هغه له رحمت څخه مه نهیلی کېږه!

۳۱. پر چا بد گمانې مه کوه، وهمونه او فاسد خیالات شاته وغورځوه، ځکه چې دا خپله ناروغي ده.

۳۲. باور ولره، چې یوازې ته پر غم او اندېښنه اخته نه یې، بلکې تر تا پرته هم بلا او ډېر خلک پرې اخته دي.

۳۳. باور ولره، چې د غمونو او اندېښنو، لوړو او ژورو له امله زړه ژوندی کېږي، د لیدو ځواک پیاوړی کېږي، اجر او ثواب لاسته راځي.

۳۴. پېښو او اندېښنو ته مه تسلیمېږه او ناوړه خپرونو، تا ویلو، ما ویلو نه ډډه کوه.

۳۵. د لټانو او تنبلانو خلکو له ملگرتیا نه ډډه وکړه، چې دا یو ډول رواني ناروغي ده.

۳۶. په جمعي سره د لمانځه کوښښ کوه، په ژوند کې به دې خیر او هم برکت وي.

۳۷. د تکبیر اولی را لاندې کولو هڅه کوه؛ نو لمونځ به دې نه بې جمعي کېږي.

۳۸. له کناھونو نه تل ځان ساته، ځکه چې گناھونه:
 ■ د مصیبتونو دروازي.
 ■ د اندېښنو کړکۍ دي.
۳۹. له هر ډول گناھونو څخه ځان ساته، ځکه چې دا د ټولو غمونو او اندېښنو یواځنی زېږنده ده.
۴۰. خپلو دښمنانو ته ښکېل، ستغې او سپوري مه وایه، د دې څخه ډډه وکړه، ځکه چې ستا شخصیت زیانمنوي.
۴۱. باور ولره، چې ستا غیبت کوونکی، خپلې نېکۍ تا ته درېښي.
۴۲. تل زړه ور، هوډمن او ثابت اوسه، خپل همت او عزم له لاسه مه ورکوه.
۴۳. له سخا نه کار واخله، ځکه چې په دې سره:
 ○ سینه پراخېږي.
 ○ د زړه خپرېتیا پرې لرې کېږي.
۴۴. د شرارت مخه په نېکۍ سره ونیسې.
۴۵. د خلکو پر وړاندې له نرمۍ نه کار واخله، چې دا به ستا دوستان ډېر او دښمنان راکم کړي.
۴۶. د نېکمرغۍ تر ټولو لویه دروازه، چې ته پرې وردننه شې، نو هغه د مور او پلار د عاوې او خوا خوږې تر لاسه کول دي.
۴۷. خپل ځان وپېژنه.
۴۸. له خلکو نه د هغه څه تمه مه کوه، چې په خپله یې نشي کولای.

۴۹. خپلې ټولې چارې پر یو وخت مه راټولوه.
۵۰. له یوه مهال وېش، پلان او تقسیم اوقات سره سم یوه منظمه تگلاره وټاکه.
۵۱. هغه چا ته خیر شه، چې د بدني ځواک، جاه او جلال له پلوه تر ټاکم وي او وپوهېږه، چې ته له ډېرو نه په ډېر څه کې لوړ یې.
۵۲. ته که له چا سره معامله کوي، نو دا باور ولره، چې هغه کس ستا ورور، زوی، ښځه او که هر څوک وي، خو بې عیبه نه دی، نو دغه ټول په سره سینه ومنه.
۵۳. له الهي ورکړو اولورنو سره لازم او ملزوم اوسه.
۵۴. هماغه کار کوه، چې له تاسره ښایي.
۵۵. حلال رزق وپلټه، له حرامو او سوال نه ځان ساته او سوداګري تر وظیفې غوره ده.
۵۶. لږ ګرځه راګرځه، چې نوې ژوند او نوې نړۍ وګوري.
۵۷. یوه ورکۍ جیبې کتابچه هر ورو له ځانه سره ولره، چې د ژوند چارې او د ژوند پېښې پکې یادښت کړي.
۵۸. له خلکو سره په سلام او رڼه نښه مخ کېږه، چې د هغوی په زړونو کې ځای ولري.
۵۹. تر الله تعالی وروسته پر خپل ځان باور وکړه او پر سوکالۍ ونه غولېږي.
۶۰. د قرارداد او پرېکړې پر مهال له دوه توبه ډډه وکړه، له تصمیم او هوډ څخه کار واخله.

۶۱. د انسانیت د ستر لارښود محمد صلی الله علیه وسلم په پلوی، ریښتینې او همېشني نیکمرغي ترلاسه کړی.

۶۲. روغتونو ته لارښه، چې د روغ بدن او ژوند په خوند پوه شي، مرستون ته لارښه، چې د عقل په ارزښت وپوهېږي.

۶۳. له ځانه مخ مه جوړوه، چې د خلکو پر ټپونو ور پرېوځي.

۶۴. مؤمن پر دې نه خپه کېږي، چې دنیا یې له لاسه ووځي، ځکه دا هسې هم لمنځه تلونکې ده.

۶۵. د لوراند ذات لور ته خیر شه، چې یوه بدلمنه ښځه یې د یوه تېري سېي پر خړوبولو وښېله او د سلو خلکو قاتل یې پر یوه توبه وېښه.

۶۶. خپل خیالات او تصورات په واک کې ولره، هسې نه چې د غمونو کندی ته دې ورتهېل وهي.

۶۷. نیکمرغي یوه داسې ونه ده چې:

➤ اوبه.

➤ غذا.

➤ هوا.

او رڼا یې پر الله تعالی ایمان لرل دي.

۶۸. د سلیم ذوق او ښو اخلاقو درلودونکی تر ټولو نیکمرغه دی.

۶۹. پوهه د سینې پر پر اخولو سربېره تنگ نظري لمنځه وړي.

۷۰. که څوک پوهه ولري او ځان وپېژني، نو ډېر ژر به د کامیابی پر خوند پوه شي.

۷۱. پوهه، تجربه، ذکاوت، د مال تر سترې خزانې ستر ارزښت

لري، ځکه چې پر پوهه خوښي، انسانيت او عزت دی.

۷۲. کله چې مېړه او ښځه يو بل ته غوسه شي؛ نو له صبر او زغم

نه دې کار واخلي، ځکه په دې سره به يې ژوند ښه تېر شي.

۷۳. که څوک نېکه ښځه او گوزران وړ مال ولري، يعنې بل ته

لاس نه نيسي؛ نو په داسې حال دې د الله تعالى شکر وکړي، ځکه

همدا تر ټولو ستره نېکمرغي ده.

۷۴. د تل لپاره د ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

ذکر کوه؛ نو ټول غمونه او مصيبتونه به دې کم شي.

۷۵. څوک چې د الله تعالى پر ربوبيت، اسلام په دين، د محمد

رسول الله صلى الله عليه وسلم پر پېغمبرۍ خوښ شو؛ نو دا پر الله

تعالى حق لري، چې له ده نه هم خوښ او راضي شي.

۷۶. د کاميابۍ اصول دا دي، چې الله تعالى او د چاپيريال خلک

در څخه خوښ شي او د يوه گټور کار په رامنځته کولو اقدام وکړي.

۷۷. (دا هم واوره چې!)

❖ د ډوډۍ په وسيله نېکمرغي فقط يوه ورځ وي.

❖ د سفر نېکمرغي يوه اونۍ.

❖ د واده نېکمرغي يوه مياشت.

❖ د مال نېکمرغي يو کال وي.

❖ البته د ايمان په وسيله نېکمرغي ټول ژوند وي.

۷۸. نېکمرغي په اوبو، خوړو، خوب او واده نشي. رامنځته کېدای، بلکې عمل سره منځته راځي، هغه عمل چې په سره لمر کې هم انسان عظمت بښلای شي.

۷۹. د نېکمرغو او بدایانو ترمنځ فقط یوه ورځ واټن شته، هغوی د پروڼ خوند هېر کړ او سبا نه ستا او نه د هغوی دی، فقط همدا ننی ورځ ده، که تا وگټله او که هغوی؟

۸۰. د نېکمرغي (او کامیابی) تر ټولو ستړې خزانې:

- شتمني او سوله.

- دين او روغتيا دي.

۸۱. کله چې پر یوه مصیبت اخته شي؛ نو تر ده د یوه ستر مصیبت تصور هم له ځانه سره ولره، چې دا درته ډېر وړوکی ښکاره شي؟ او په چټکۍ سره د هغې د زوال فکر وکړه.

۸۲. هېڅ یو قرارداد او پرېکړه تر هغې مه صادره وه چې:

- تا یې ټول اړخونه سنجولي نه وي.

- د باوري خلکو سره دې پرې مشوره نه وي کړي.

- استخاره دې نه وي کړي.

په دغه صورت کې که پریالی شوې؛ نو هدف ته ورسېدې او که نه؛ نو لږ تر لږه پښېمانه خو به وي.

۸۳. که یوه ښځه:

- د ټولې نړۍ واکمني.

- نړیوال سندونه او بری لیکونه ترلاسه کړي.

- خو که مېړه نه لري؛ نو بیا هم بېوزله او بې چاره ده.

۸۴. مکمل ژوند همدا دی چې:

➤ ځواني دې د لوړو اهدافو لپاره.

➤ سړیتوب دې په مقاومت.

➤ بودا توب او سپین ریرتوب دې په غور او فکر کې تېر شي.

۸۵. تر سترو مانیو او کورونو یو وړوکی کتاب، چې زړونو ته خوښي بښلای شي زر ځلې غوره دی.

۸۶. له الله تعالی څخه بښنه او روغتیا غواړه، کله چې دغه دواړه در په برخه شول، نو هر خیر دې په برخه دی او له هر شر څخه دې خلاصون وموند او همدغه ستره نېکمرغي ده.

۸۷. که یوه مړی ډوډی، څو دانې خرماوې او یوه پیاله اوبه، له یوه پوزي او له یوه مصحف سره په یوه کوټه کې له ځانه سره ولري، نو نړۍ ته سلام وکړه.

۸۸. په تبسم سره خدا:

❖ زړه قوي کوي.

❖ سینه پراخوي او؛

❖ اندېښنې لمنځه وړي.

۸. د هر وخت لپاره د ﴿اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ سورت لوله او

ډېر سوچ، فکر پکې کوه او په دې پوه شه! چې دا د ستا لپاره ډېره ښکلې دواء ده.

۹۰. عبادت نېکمرغي او وړتیا خلاصون دی، څوک چې د الله

تعالی له یاد سره عادي شو، نو دا په ښو خلکو کې شمېرل

کبري، ښکلي پرهېزگاره ښځه، پراخه کور، حلاله روزي او ښک
گاونډي، هغه الهي لورنه ده، چې ډېر خلک ترې بې برخې دي.

۹۱. تر نا امله ملگري؛ يوازېتوب او ښک ملگري تر يوازېتوبه ډېر
غوره دی او د الله تعالی د قدرت ننداره کېت مټ عبادت دی.

۹۲. له امن سره وچه ډوډۍ تر هغو شاتو ډېره غوره ده، چې ترهه
او وېره ورسره ملگري وي.

۹۳. د علم خوښي همېشني ده او د مال خوښي له مال سره
لمنځه ځي.

۹۴. د زړه مرگ:

• د الله تعالی د اطاعت په پرېښودلو او؛

• د گناهونو په ارتکاب کې نغښتی دی.

۹۵. چا چې په خپل کور کې نېکمرغي تر لاسه نکره؛ نو په بل
ځای کې يې نشي تر لاسه کولای، چا که نننۍ ورځ له لاسه ورکړه؛ نو
سباني يې هم له لاسه ورکړه.

۹۶. ته د مصيبت او د غم رسېدو لپاره دا دعا ولې نه وای چې:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

بخاري (۶۹۹۴) ومسلم (۲۷۳۰) والترمذي (۲۴۳۵) واحمد (۲۰۱۲).

۹۷. څلور شيان نېکمرغي جلبولای شي:

■ گټور کتاب.

■ منونکی زوی.

■ گرانه ښځه.

▪ نېک ملگری او له الله تعالی سره مینه د دې عوض دی.

۹۸. د هماغه څه لنډیز، چې پوهان یې غواړي، خو ډېر لږ

پېښېږي، چې دغه ټول په یوه کس کې راټول شي چې:

➤ ایمان او روغتیا.

➤ شتمني او خپلواکي.

➤ سوله او محبت.

➤ پوهه او قناعت.

۹۹. په نړۍ کې تر ټولو غوره شی:

❖ ریښتیني ایمان.

❖ ښه اخلاق.

❖ سلیم عقل.

❖ روغ او جوړ بدن.

❖ کافي رزق.

۱۰۰. نیکمرغه هماغه څوک دی چې:

• نه فاسق وي او نه ناروغ.

• نه پور وړی وي او نه نېستمن.

• نه خپه وي او نه بندي.

۱۰۱. بې خطر هماغه ستا د کور لار ده او ستا لپاره برکتناکې

ورځې هماغه دي، چې تا پکې کوم نېک چار ترسره کړی وي.

۱۰۲. د ځمکې گره پر سر مه باروه او داسې فکر مه کوه، چې دغه

کار به خلکو ته هم وېرېښي! مهمه دا ده، چې د یوه زکام پر رسېدو

ورځه ستا او زما د دواړو مرگ هېرېږي.

۱۰۳. د مؤمن پر حال تعجب دی، چې هر کار یې د خیر وي، که تنگسه کې پرېوځي، نو صبر کوي؛ دا یې هم گټه ده او که له خوښیو سره مخ شي، نو د الله تعالی شکر پرې کاري، چې دا یې لا پسې سودمن دی.

۱۰۴. موسکا د نیکمرغۍ کیلي ده چې:

■ مینه یې دروازه.

■ خوښي یې باغچه.

■ رڼا یې ایمان او؛

■ امن یې دېوال گڼل کېږي.

۱۰۵. یو تر بل ارزښت ناک شیان:

○ بچي تر ثروت.

○ روغتیا تر شتمنۍ.

○ امن تر استوگنځي.

○ تجربه تر مال ډېر ارزښت لري.

۱۰۶. پرونی ورځ مړه، نننۍ ورځ په جریان کې ده او سبا

لازمېدلې نه ده، ته د همدغه ساعت بچۍ یې چې د الله تعالی په اطاعت سره ورڅخه گټه واخلي.

۱۰۷. شپږ شیان کافي او شافي دي:

➤ دین.

➤ علم.

➤ شتمني.

➤ مروت.

➤ عفو.

➤ روغتیا.

۱۰۸. ای انسانه! ته دوه سترگې، دوه غوږونه، دوه پښې او دوه لاسونه لري، ژبه، ایمان، قرآن امان لري بیا نو:

﴿فَبَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ﴾ (الرحمن/۱۳)

ژباړه: نو ای پېریانو او انسانانو! تاسې به د خپل رب کومه خبره دروغجنه گڼئ.

۱۰۹. زموږ ستونزه دا ده، چې حاضر مو له لاسه ورکړی، په ماضي بوخت یو او سبا ته لېوال بیا؛ نو پوهه او ځیرکي کوم خوا ولاړه؟!

۱۱۰. د بل په شخصیت کې ویلي کېدل د خپل ځان وژل دي او ډېره ارزانه نېکمرغي، چې د عاقلانو په بازار کې تر لاسه کېږي د بې گټې خبرو او چارو پرېښودل دي او او ډېره ارزښتمنه سوداگریزي همدا ده، چې ته د خلکو او خلک تا ته ښه ښکاره شي!

۱۱۱. یو ناوړه گاونډي تر دې ډېر بد دی، چې یو سړی په بدنېتۍ کې ژوند وکړي.

۱۱۲. تر ویده کېدو مخکې خپل زړه د بښنې پر اوبو اوه ځله ومینځه او د بښنې پر دسمال یې وچ کړه؛ نو د ایمان په خوند به پوه شې.

۱۱۳. د غمونو او اندېښنو لامل الله تعالی ته شا کول او دنیا ته مخ کول دي او دا هماغه زندان دی، چې نه په کې ژوند او نه پکې مرگ شته.

۱۱۴. له یوه هېواده بل ته په سفر کولو نېکمرغي لاس ته نشي. راورل کېدای، نېکمرغي او خوشحالي داسې ترلاسه کېږي، چې له یوه شعور نه بل ته لاړ شي.

۱۱۵. د الله تعالی لورنه پر خپلو بنده گانو دا ده، چې د چا په زړه شتمني او بډایتوب ځای پر ځای کړي؛ نو ځان ورته د ټولې نړۍ پاچا ښکاري.

۱۱۶. څه شیان یو څو نورو ته اړتیا لري:

❖ خوبني او خوشحالي سولې ته.

❖ مال خیرات ته.

❖ جاه و جلال سپارښت ته.

❖ مشري عاجزی ته.

هر څوک په خپل کور کې امیر دی او هېڅوک یې له دغه امارت څخه نشي را پر ځولای.

۱۱۷. همدا راز ژوند فرصت دی؛ خو هله پېژندل کېږي، چې له لاسه وځي او عافیت د روغمنو خلکو پر سرونو یو داسې تاج دی، چې یوازې ناروغان یې ویني.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

﴿الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ﴾ بخاري. د حدیث نمبر (۹).

ژباړه: کامل مسلمان هغه څوک دی، چې نور مسلمانان یې د لاس او ژبې له زیانه خوندي وي.

۱۱۸. که له تا سره حسد کوونکی نشته، نو په تا کې هېڅ خیر نشته.

۱۱۹. که څوک ملگری نه لري، نو اخلاق هم نه لري او چې دين نه

لري، نو مبدا هم نه لري.

• دُنیا-عافیت دی.

• ځوانی-صحت دی.

• مروت-صبر دی.

• عزت-تقوی ده.

• حسب-مال دی.

۱۲۰. تر هغې نیکمرغې نشې ترلاسه کولای، چې خپل حس او عقل، خیال او وجدان له هرې ناروا سلطې ازاد نه کړي او د یوه الله تعالی په بندگی او اطاعت کې یې ور نه کړي نو.

■ هغه څوک نیکمرغه دی، چې عمر یې اوږد او عمل یې ښه وي!

■ هماغه څوک موفق دی، چې پر مال سربېره یې احساسات هم زیات وي.

■ هماغه څوک مبارک دی، چې د پوهې له ډېرښت سره یې پرهېز گاري هم زیاته وي.

۱۲۱. د هغه چا بدله، چې خلکو ته احترام لري، دا ده چې خپل غمونه هېر کړي او د هغه چا ثواب، چې د خپل مولا خدمت کوي دا دی، چې خلک باید د ده خدمت وکړي او د هغه چا جایزه، چې دُنیا ته شا کړي دا ده، تر څو له هره لوري پرې د رزق دروازي راپرانستل شي.

۱۲۲. نېکمرغي دا ده، چې خان د کمال تر پورې ورسوي او کامیابي دا ده، چې د خپلو چارو گټه ترلاسه کړي.

۱۲۳. نیمه شپه راپورته شه، په ښه ډول اودس وکړه او تر اودس وروسته دوه رکعت له مونځ وکړه او بیا د رب العالمین لور ته لاسونه لپه کړه او دوه رڼې اوبښکې له سترگو راتوي کړه او داسې ووايه، چې ای کریم او جلیل ذاته! پر دې کوټه او ناچله عمل بشپړه مزدوري راکړه.

۱۲۴. د الله تعالی قضاء او قدر ټول گټور دي، ان تر دې، چې معصیت هم په دې شرط، چې پښېمانتیا او توبه ورسره مله وي.

۱۲۵. تل ﴿يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ او يا هم ﴿يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ﴾ الترمذي (۳۵۲۴) وايه: نو خوښي، پراخي، نېکمرغي او ډاډمني به په خپلو سترگو وويني.

۱۲۶. په دُنیا کې هم جنت شته، خو که څوک دې دُنیوي جنت ته ورنه رغلو، نو د آخرت جنت ته هم نشي ورتلای او دُنیوي جنت په خوښۍ سره د الله تعالی ذکر او اطاعت کول دي.

۱۲۷. د الله تعالی رحمت پراخه دی او دروازې يې پرانستل شوي دي، توبه منل کېږي، نو د توبې په ویستو کې چټکي وکړئ! الله تعالی فرمایي:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (النحل/۱۲۸)

ژباړه: الله تعالی د هغو کسانو ملگری دی، چې تقوی غوره کوي.

﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة/۴۰)

ژباړه: مه خپه کېږه! الله تعالى له موږ سره دی.

﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ (الم نشرح/۱)

ژباړه: ایا نه ده پراخه کړې موږ تالره سینه (په نبوت او حکمت سره، بلکه پراخه کړېده موږ سینه ستا!).

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (آل عمران/۱۳۹)

ژباړه: تاسې مه سستېږئ او مه غمژن کېږئ.

﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا﴾ (يوسف/۶۲)

ژباړه: الله تعالى ډېر ښه ساتندوی دی.

﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (النجم/۲۲)

ژباړه: ستا د رب د بښنې لمن ډېره پراخه ده.

﴿وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ (يوسف/۸۴)

ژباړه: او مه نا اُمېده کېږئ د رحمت د الله تعالى نه.

﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ (يوسف/۶۲)

ژباړه: او دا الله تعالى بهترين د رحم کوونکو نه دی.

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ (البائدة/۲۲)

ژباړه: پر الله تعالى ډاډه اوسئ.

﴿فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ (البائدة/۵۲)

ژباړه: پس ښايي، چې الله تعالى کاميابي راولي.

﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ (الطلاق/۱)

ژباړه: هيله ده او ښايي، چې الله تعالى به پيدا کړي وروسته د دې طلاق نه کوم ښه کار او نوې صورت.

﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (الرحمن/۲۹)

ژباړه: هر وخت هغه الله تعالى په بېل بېل جلا جلا کار کې دی.

﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ (الم نشرح/۵)

ژباړه: نو يقيناً سره د سختۍ اسانتيا شته.

﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ (الطلاق/۴)

ژباړه: زر دې چې پيدا به کړي الله تعالى وروسته د تنگسيا نه اسانتيا او پراخي.

﴿فَصَبِّرْ جَبِيلٌ﴾ (يوسف/۱۸)

ژباړه: پس صبر زما لپاره ډېر ښه دی.

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ (الفرقان/۵۸)

ژباړه: او په هغه ژوندي ذات باندې توکل کوه! چې نه مړ کېږي.

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران/۱۷۳)

ژباړه: زموږ لپاره الله تعالى کافي دی او هماغه ډېر ښه کار ساز دی.

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (الفتح/۱)

ژباړه: ای پېغمبره! موږ تا ته ښکاره فتح درکړه.

﴿وَاللَّهُ يَعْصِيكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (آل عمران/۶۴)

ژباړه: الله تعالى ساتونکی او بچ کوونکی دی تالره د خلکو نه.

﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء/۱۱۳)

ژباړه: او پر تاد الله تعالى لورنه ډېره زیاته ده.

﴿وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ (النحل/۵۲)

ژباړه: پس یتاسې باندې، چې کومه لورنه ده دا د طرفه د الله تعالى نه ده.

﴿لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ (الترمذي/۳۶۰۱)

ژباړه: نشته له گناه نه خلاصون او پر اطاعت لاسبري کېدل، مگر یوازې د الله تعالى پر مرسته کېدای شي.

﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ (البلد/۸)

ژباړه: ایا نه دي پیدا کړي جوړې کړي مور ده ته، دوه سترگې (چې پرې وگوري، بلکه ورکړي مو دي دوه سترگې).

﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ (البلد/۹)

ژباړه: او (ایا نه ده ورکړې مور ده ته) یوه ژبه او دوه شونډې (چې خبرې خوراک او نور پرې کوي).

﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ (ابراهيم/۷)

ژباړه: نو بس که چېرته تاسې شکر وویست، نو زه به تاسې ته نور هم زیات کړم.

﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ (لقمان/۲۰)

ژباړه: او پوره کړي دي الله تعالى په تاسې نعمتونه خپل (هم) په ښکاره او (هم) په پټه.

﴿وَأَفِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ (غافر/۴۴)

ژباړه: او خپله معامله زه الله تعالى ته سپارم.

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ (الشوری/۱۹)

ژباړه: الله تعالى ډېر لطف کوونکی ښه مهربان دی په بنده گانو خپلو.

﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (الزمر/۵۳)

ژباړه: د الله تعالى له رحمت نه، مه نهيلي کېږئ!

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ (الزمر/۳۶)

ژباړه: ایا الله تعالى د خپل بنده لپاره کافي نه دی؟

﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ (العنکبوت/۱۷)

ژباړه: نو ولټوی د الله تعالى سره روزي.

﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ﴾ (التغابن/۱۱)

ژباړه: او چا چې ایمان راوړه په (تقدیر) د الله تعالى سره، لاره ښایي الله تعالى زړه د ده ته (او توفیق ورکوي د صبر، ثبات او استقامت).

﴿اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ (البائدة/۲۰)

ژباړه: دا مه هېږوی، چې الله تعالى په څه لوی نعمت تاسې سر لوري کړي یی.

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (غافر/۶۰)

ژباړه: ستاسې رب وایي ما وبولی، زه به ستاسې دعاوې قبولې کړم.

﴿أَمَّنْ يَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا﴾ (النمل/۶۲)

ژباړه: ایا هغه څوک چې قبلوي دعا د ډېر ناچاره او مجبور، کله چې را وبلي دا مجبور هغه لره.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ ۝﴾ (الإخلاص ۲/۲/۱۱)

ژباړه: ووايه هغه الله تعالى دی، یوازې یو، الله تعالى هېچا ته اړ نه دی
او ټول هغه ته اړ دي، نه هغه څوک زېږولی دی او نه هغه زېږول
شوی دی او هېڅوک د هغه سیال نشته.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (محمد/۱۱)

ژباړه: دا په دې وجه، چې الله تعالى مولا (دوست، مددگار) د هغه
کسانو دی، چې ایمان یې راوړی دی.

﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۝﴾ (البقرة/۱۳۷)

ژباړه: بس زر دې، چې بس به شي تالره الله تعالى د شر د دوی نه.

﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ (الفتح/۱۸)

ژباړه: نو راوړلېله الله تعالى تسلي ډاډ گېرنه (ارام د زړونو).

﴿الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ﴾ (مسند احمد (۸۸۵۶))

ژباړه: (یو چا ته) نېکه (ښایسته، نرمه) خبره کول (هم) صدقه ده.

د خپل مسلمان ورور سره په ورین او پراخه تندي مخ کېدل هم
صدقه ده.

﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (فصلت/۳۲)

ژباړه: دفع کوه ته (په هغه خبرو او کړنو سره) چې هغه ښایسته (او
مینه ناکې) وي.

﴿مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ﴾ (طه/۲)

ژباړه: موږ دا قرآن پر تا باندې د دې لپاره نه دی نازل کړی، چې ته په کړاو اخته شي.

﴿وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج/۴۸)

ژباړه: ما تاسې ته په دين کې کوم حرج او تنگي نه ده گرځولې.

﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ (الاعراف/۱۵۷)

ژباړه: او لري کوي له دوی ځينې درانه بارونه (حکمونې) د دوی او هغه سختې سزاگانې، چې په دوی باندې وې.

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ (طه/۲۵/۲۶)

ژباړه: وويل موسى عليه السلام ای زما ربه! پرانېزه پراخه کړه مالره سینا زما او اسان کړه ماته دغه مهم کار زما.

﴿وَنُيْسِرُكَ لِلْيُسْرَىٰ﴾ (الاعلى/۸)

ژباړه: او اسانه وو موږ تا ته دپاره د شريعت اساني.

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: کړاو نه ږدي الله تعالى په هېچا باندې، مگر په اندازه د وس د هغه.

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ای ربه زموږ!!! مه نيسه موږ لره، که هېر شي زموږ څخه (کوم امر ستا).

﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او يا خطائي وکړو موږ (په کولو د گناه).

﴿رَبَّنَا وَلَا تُحِيزْ عَلَيْنَا اِصْرًا﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ای زموږ ربه!!! او مه باروه په موږ باندې دروند پېټي.

﴿رَبَّنَا وَلَا تُحِيزْنَا مَا لَا ظَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ای ربه زموږ! او مه اچوه په موږ باندې هغه مصیبتونه، چې وس (توان) نشته موږ لره د هغې.

﴿وَاعْفُ عَنَّا﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او عفو وکړه موږ ته.

﴿وَاعْفِرْ لَنَا﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او ببښه وکړه موږ ته.

﴿وَارْحَمْنَا﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او رحم وکړه په موږ باندې.

﴿اَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ته مولى مدد گار یې زموږ، پس غلبه راکړه موږ ته په قوم کافرانو باندې.

او داسې نورې بېلگې.....!

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

زما پر امت ستره پيرزوينه شوې:

○ الله تعالى يې پالنه او روزنه کوي.

○ پېغمبر يې سيد المرسلين.

○ دين يې په ټولو دينونو غوره.

○ امت يې په ټولو امتونو غوره.

○ شریعت یې په ټولو شروعاتو کې غوره دی.

۱۲۸. د نجات اصول او د خوښۍ ارکان:

➤ د الله تعالی په ربوبیت خوښېدل.

➤ د اسلام په مقدس دین خوښېدل.

➤ د محمد صلی الله علیه وسلم پر پیغمبرۍ خوښېدل.

۱۲۹. له نننۍ ورځې سره په مخ کېدو یې تود هر کلی وکړه، بیا

یې د فرایضو، واجباتو او نورو دندو په تر سره کولو ښه مېلمستیا وکړه، توبه اوباسه او په گناهونو یې مه خرابوه!

۱۳۰. که ماضي در په زړه شي؛ نو نننۍ ورځ یاده کړه او خوښي

ترلاسه کړه او چې نننۍ ورځ در په زړه شي؛ نو نننۍ مثبت عمل هم راپه زړه کړه، چې نیکمرغه شي.

۱۳۱. عزتمنه لار جومات ته تللې او له امن څخه ډکه لار کور ته تللې ده.

۱۳۲. خومره ښه او دروند حالت د سجدې دی؛ خو چې د خپل رب په وړاندې وي.

۱۳۳. شکر اوباسه:

❖ پر اسلام؛ د کافر په لیدو.

❖ پر تقوی؛ د فاجر په لیدو.

❖ پر پوهه؛ د ناپوه په لیدو.

❖ پر روغتیا؛ د ناروغ په لیدو.

۱۳۴. د زړه د خوشحالولو څلور څېړونه:

- په ښایسته اواز قرآن کریم اورېدل.
- د زړه په حضور د الله تعالی ذکر کول.
- د حلال مال نه صدقه کول.
- په فصیحه او نرمه ژبه نصیحت کول.

۱۳۵. لمر او سپوږمۍ، ورېځې او بادونه، تیاره او رڼا، شپه او ورځ.... دا هر څه ستا د گټې لپاره پیدا شوي؛ نو ځکه تر تا غوره نه دي! روند د سترگو په ارمان وي، چې کاش! څه وگوري، کون د اورېدو، گونگ د وینا او شل د منزل هیله من وي؛ خو تا ته الله تعالی دغه هر څه در په برخه کړي دي، پر دې د الله تعالی شکر وکړه.

۱۳۶. (ته دې ته سوچ وکړه!!!)

- څوک کور لري؛ خو گاډۍ (موټر) نه لري.
- څوک ښځه لري؛ خو وظیفه نه لري.
- څوک اشته لري؛ خو خواړه نه لري.
- څوک خواړه لري؛ خو خوړلای یې نشي.

۱۳۷. (دغه واوره او خوند ترې واخله!!!)

- جومات د آخرت بازار دی.
- کتاب د ژوند ملگری.
- ښه چارې د قبر توبښه.
- ښه خوی د عزت تاج دی.

۱۳۸. که د غوسې پر مهال پرېکړه وکړې؛ نو پر کړې پرېکړه به ډېر ژر پښېمانه شي؛ خو پښېمانتیا به بیا درته هېڅ گټه نشي رسولای.

۱۳۹. د جونگرې اوسېدونکي بايد پر خپله جونگره او د شلېدلو جامو خاوند بايد پر خپلو شلېدلو جامو خوش شي، ځکه چې دنگې مانه نرېري او ورېښمينې جامې زړېري.

۱۴۰. ښايي له سفر نه په پاتې کېدو، له ښځې نه په بې برخې کېدو او له دندې نه په گوښه کېدو کې دې هم گټه وي!

۱۴۱. ډېره تر ونې کلکه او وسپنه تر ډېرې کلکه ده او اور تر وسپنې ځواکمن دی او باد تر اور زو رور دی او ايمان تر دې ټولو قوي دی.

۱۴۲. هغه څوک، چې پر موقت شهرت ټينگار کوي، د گټور علم، نېک عمل او تلپاتې ژوندانه لپاره خوارې نه کوي؛ نو دا ډېر بېکاره سړی دی، چې هېڅ ارزښت نه لري.

۱۴۳. خلکو سره د خير په کارونو کې مرسته کوه او ټول بشر ته خير ورسوه.

۱۴۴. په خپل ځان باندې صدقه ورکول لازم کړه، خير که لږه هم وي، ځکه چې زړه خوشحاله کوي، غم او اندېښنې ختموي، خوشي او روزي زياتوي.

۱۴۵. د نجات د اوصولو څخه دا هم دي، چې د ځان نه الله تعالى او گرد چاپېره خلک خوشحاله کړه.

۱۴۶. د الله تعالى نه د تل لپاره عفوه، ښښه او عافيت غواړه.

۱۴۷. يوازې او گوښه والی د بد مجلس نه ډېر غوره دی؛ خو بهتره مجلس د يوازې والي څخه په څو چنده غوره ده.

۱۴۸. په دُنیا کې که خوشحالي غواړې ماشومان خوشحال وساته، که د ايمان خوشحالي غواړې؛ نو نېکان خوشحاله وساته.

۱۴۹. دوه پټ نعمتونه:

➤ د بدن روغتيا او؛

د وطن امن.

۱۵۰. دوه ښکاره نعمتونه:

○ ښه ثناء ويل.

○ نېک او صالح اولاد.

۱۵۱. نېک انسان هغه دی چې:

▪ نه فاسق وي او نه مريض.

▪ نه قرضداري وي او نه غريب.

▪ نه غمژن وي، نه بندي او نه تورن وي.

۱۵۲. نېکبخته هغه دی چې:

❖ دښمنياني ختمې کړي.

❖ نېک عملونه وکړي.

❖ د شهوتونو څخه ځان وساتي.

۱۵۳. که په دُنیا کې نېک انسان د ځان نه جوړول غواړې؛ نو الله

تعالی رضا کړه، که خلک د ځانه خوشحاله غواړې؛ نو د خلکو سره نېکي وکړه.

۱۵۴. (دا واوره!!!)

➤ تبسم د نېکبختۍ لپاره کيلي ده.

➤ مينه او محبت د نېکبختۍ لپاره دروازه ده.

- خوشحالي د نېکبختۍ لپاره باغچه ده.
- ايمان د نېکبختۍ لپاره رڼا ده.
- امن د نېکبختۍ لپاره دېوالونه دي.
- ۱۵۵. تر او تازه شخص:
- چې ښايسته مخ.
- شنې باغچې.
- يخې اوبه او؛
- گټه رسونکې کتاب ولري؛ خو دا ده هغه زړه سره، چې خیر خوښوي او گناه پرېږدي.

۱۵۶. لاندې کارونه په ځان کې پيدا کړه:

- په خوشحالي شکر اوباسه.
- په مصيبت کې صبر کوه.
- په چپتيا وخت کې سوچ او فکر کوه.
- نظر، چې اچوې عبرت ناک نظر کاروه.
- خبرې، چې کوي د الله تعالی ذکر کوه.
- ژوند د تابعداری تېروه.

سَلِمَتٌ مِّنَ الصَّيْمِ وَالْبُكْمِ وَالْعَمَى، وَنَجَوْتُ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجَنُونِ
وَالْجَذَامِ، وَعَوَفَيْتُ مِنَ السَّلِّ وَالسَّرَطَانِ، فَهَلْ شَكَرْتُ الرَّحْمَنَ!؟

۱۵۷. ته د کونډوالي، گونگوالي او ړوندوالي نه سالم یې، تاد
برگي، لېونتوب او جذام مرض نه خلاص یې او تا ته د سل او سرطان
مرض نه عافیت حاصل دی؛ نو ایا ته اوس هم د رحمن ذات شکر نه

اوباسی؟

۱۵۸. د الله تعالى ذکر:

❖ الله تعالى رضا کوي.

❖ انسان نېکبخته کوي.

❖ شيطان سوځوي.

❖ غم ختموي.

❖ د ميزان تله ډکوي.

۱۵۹. دا هم واوره چې:

▪ رښتيا اطمنان دی.

▪ دروغ شک دی.

▪ حياء ساتنه ده.

▪ علم حجت او دليل دی.

▪ بيان ښايست دی.

▪ چپوالی حکمت دی.

۱۶۰. درې شيان دواء ده: خوشحالي، راحت او پرهېز.

طُوبَى لِمَن إِذَا أُنْعِمَ عَلَيْهِ شَكَرَ، وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ، وَإِذَا أَذْنِبَ اسْتَغْفَرَ، وَإِذَا غَضِبَ حَلِمَ، وَإِذَا حَكَّمَ عَدَلَ.

۱۶۱. خوشحالي د هغه چا لپاره ده چې:

➤ کله چې پرې نعمت وشي؛ نو شکر اوباسي.

➤ کله چې پرې امتحان راشي؛ نو صبر کوي.

➤ کله چې گناه وکړي؛ نو بښنه غواړي.

➤ کله چې غوسه شي؛ نو د صبر او استقامت نه کار اخلي.

➤ کله چې فيصله کوي؛ نو د عدل او انصاف نه کار اخلي.

۱۶۲. د زړه غذا: اخلاص، توبه، انابت او توکل دی.

۱۶۳. ای ناروغه! :

❖ ان شاء الله پاک شوې.

❖ خطاء دې وېښل شوه.

❖ گناه دې ورژول شوه.

❖ زړه دې صفا شو.

۱۶۴. کله چې دُنیا په محاکمو کې عدالت او انصاف نشي ترلاسه کولای؛ نو خپله دوسیه د آخرت قضا ته وړاندې کړه، ځکه هلته گواهان ملایک، دعوو خوندي او قاضي په خپله احکم الحاکمین دی.

۱۶۵. نوح علیه السلام د حق او دعوت په لار کې نهه سوه پنځوس کاله ستونزې وگاللې، صبر یې وکړ؛ خو له دعوت نه یې لاس وانه خيست، ان تر دې، چې الله تعالی ده ته خلاصون ورکړ او دُښمنان یې په سمندري توپان غرق، هلاک او تباہ کړل.

۱۶۶. ابراهیم علیه السلام ته وگورئ، کفارو اور ته وغورځاوه؛ خو الله تعالی ورته د اور لمبې سمسوره باغ کړ او د لار ورکي قوم له شر نه یې وژغوري.

۱۶۷. موسی علیه السلام ته وگورئ، چې فرعون څومره وځوراوه! خو الله تعالی ورسره مرسته وکړه، دریاب یې ورته وچ کړ او د ده دُښمنان یې پکې غرق، تباہ او هلاک کړل.

۱۶۸. عیسی علیه السلام ته وگورئ، چې بني اسرائیل یې په دُښمنۍ کې تر کوم پړاوه رسېدلي ول، پر عیسی علیه السلام او د

ده پر پیغمبرۍ یې ښوونې او تورونه ویل، ان تر دې، چې په مرگ یې ورله اسره ونه کړه، خو الله تعالی یې مرسته وکړه او عیسی علیه السلام یې ترې اسمان ته پورته کړ او د ده پر ځای یې د ښمنانو په تېروتنې سره د ده په گومان بل څوک وواژه.

۱۶۹. زموږ گران او خوږ پیغمبر وگورئ، چې د مکې مشرکینو، یهودو او نصاراوو څومره خوراوه، له ډول ډول ستونزو سره یې مخ کړ، نه دا چې فقط د هغه صلی الله علیه وسلم له پیغمبرۍ یې انکار وکړ او ملنډې یې پرې ووهلې، بلکې د هغه نږدې ملگري یې شهیدان کړل، پاکلمنه ښځه عایشه رضي الله عنها یې په ناروا تورنه کړه او ان تر دې، چې پر رسول الله صلی الله علیه وسلم یې مرگوني بریدونه او یرغلونه وکړل، مبارک غاښونه یې ورله شهیدان کړل.

۱۷۰. گران رسول الله صلی الله علیه وسلم، د کافرانو له لاسه له لوږې نه په گټه پورې تیري هم ترلې.

۱۷۱. عمر بن خطاب رضي الله عنه ته وگورئ، چې په محراب کې شهید شو.

۱۷۲. عثمان رضي الله عنه ته وگورئ، چې د قرآن کریم تلاوت ته ناست و او باغیانو شهید کړ.

۱۷۳. علي رضي الله عنه جومات ته د تلو پر مهال شهید شو.

۱۷۴. حسین رضي الله عنه ناحقه په شهادت ورسول شو.

۱۷۵. عبدالله بن زبیر رضي الله عنه د مکې په حرم کې د ښه د

حجاج بن یوسف له لوري په شهادت ورسول شو.

۱۷۶. د اهل السنة والجماعة ستر امام؛ احمد بن حنبل د حق په لار کې زندان ته واچول شو او پر ذرو ووهل شو.

۱۷۷. سعيد بن جبیر رضي الله عنه د حجاج بن يوسف په امر ووژل شو.

۱۷۸. د ابو جعفر المنصور په دور کې د اهل السنة والجماعة ستر امام؛ امام ابو حنیفه رحمه الله په بند محکوم او پر ذرو ووهل شو.

(داسې يو نا اشنا انسان و، چې په مرقات کې يو عبارت دی چې:

﴿ أَنَّهُ خَتَمَ الْقُرْآنَ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي تُؤْتِي فِيهِ سَبْعَةُ آيَاتٍ خَتَمَهُ ﴾

الماتج (ج ۳۰ ص).

يعني: په کوم ځای کې، چې وفات شو؛ نو په هماغه ځای يې اووه زره ځلې قرآن کریم ختم کړې و.

۱۷۹. ستر زاهد عالم سعيد بن المسيب د مدينې د امير له خوا پر ذرو ووهل شو.

۱۸۰. شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله زندان ته واچول شو، له خپلې کورنۍ، خپلو خپلوانو، دوستانو او ملگرو ان تر دې، چې له کتابونو کتلو هم منع کړی شو.

که موږ د داسې پېښو په ليکلو پيل وکړو؛ نو قلم به مو ملتيا پرېږدي، يعنې په قلم کې به مو رنگ ختم شي؛ خو پېښې به ختمې نشي؛ نو ځکه پر همدې بېلگو بسنه کوو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

د ژباړې پای

۱۳۹۷/۱۲/۴ هجري لمريز؛

دُعا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ، مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ
عَبْدُكَ، وَنَبِيُّكَ، مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَعُوذُ
بِكَ، مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَكَ، مِنْهُ عَبْدُكَ، وَنَبِيُّكَ،
مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ
الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَنَعُوذُ بِكَ، مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ،
وَنَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ مَنْ
غَلَبَهُ الدَّيْنُ وَقَهَرَ الرِّجَالُ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

چاپچاري
افغان خير ندويه ټولنې تخنيکي خانګه - جلال آباد
0779090782 - 0780856174
gullmuhammadadil78@gmail.com
Afghanpublisher-Nangarhar

